

Boekverslag Nederlands Gegijzeld door Evert Hartman

Boekverslag door een scholier

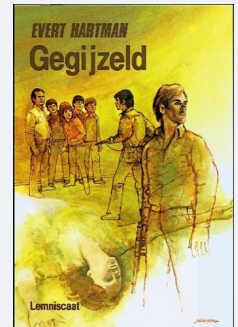
1690 woorden

20 jaar geleden

6,1

30 keer beoordeeld

Auteur	Evert Hartman
Genre	Jeugdboek
Eerste uitgave	1984
Vak	Nederlands

A. Algemene vragen

1. Is het een oorspronkelijk Nederlands verhaal?

Ja, het is een Nederlands verhaal.

2. In welke groep hoort het boek volgens jou thuis?

Het boek hoort thuis bij de avonturenverhalen.

3. Is de titel van het verhaal goed gekozen?

Ja, want Hartman beschrijft hoe moeilijk het kan zijn als je gegijzeld bent.

4. Hoe vond je het verhaal?

Ik vond het een mooi en een zeer spannend verhaal.

5. Hoe vond je de taal?

Ik vond de taal niet al te moeilijk.

6. Wat heeft de schrijver volgens jou met dit boek willen bereiken?

De lezer na laten denken over een probleem.

7. Het boek wordt verteld in de:

Hij-vorm

B. Personen

8. Het aantal personen is:

groot

9. Is er een duidelijke hoofdpersoon?

Nee, er zijn meerdere gelijke personen.

14. Welke persoon uit het verhaal zou jij het liefste willen zijn?

Henk, omdat hij niet bang is voor de gijzelaars.

C. Plaats en Tijd

15. Op welke plaats(en) speelt het verhaal zich voornamelijk af?

Het verhaal speelt zich voornamelijk af in het klaslokaal op school.

16. In welke tijd speelt het verhaal?

Het verhaal speelt in maart 1984.

17. Het verhaal speelt zich af:

In enkele dagen.

18. De schrijver vertelt de gebeurtenissen:

In de volgorde waarin ze werkelijk plaats (zouden kunnen) vinden.

D. Handelingen

19. Welke gebeurtenissen uit het verhaal vind je het mooiste? Waarom?

Dat Leon en zijn vrienden uit het instituut ontsnapten, omdat het toen spannend was

20. Welke gedeelte van het verhaal vind je het minst mooi? Waarom?

Dat Leon en Ramona uit hun huis werden gehaald en naar het instituut werden vervoerd, het was onterecht.

Hoofdpersonen en Bijverguen.

Leon & David:

Het zijn gijzelaars en vechten tegen het onrecht in hun land. Ze gijzelen 4 kinderen en een leraar op school. Leon, een van de twee verteld een verhaal van wat hij zelf heeft meegemaakt.

Gerard:

Hij is een van de vier leerlingen die gegijzeld zijn. Hij is eerst erg bang voor de gijzelaars maar later begrijpt hij waarom Leon en David hun hebben gegijzeld. Als Leon zegt dat ze vrij zijn en naar huis kunnen wil hij bij de gijzelaars blijven.

Jacqueline, Bertus & Henk:

Het zijn de andere drie leerlingen die gegijzeld zijn. Jacqueline is evenals Gerard eerst ook erg bang maar later begint ze een beetje met de gijzelaars te praten. Bertus is op het begin ook erg bang maar hij trekt zich van Leon en David niet veel aan. Henk is alleen op het begin een beetje geschrokken en zegt de raarste dingen tegen de gijzelaars. Hij kan het goed met de gijzelaars vinden.

Chris, Luc, David, Walter & Kaspar:

Het zijn de jongens die in het instutuur bij Leon op de kamer zaten. Leon kon het het beste vinden met Chris. Ze zijn later in het verhaal ook samen met een paar anderen uit het instituut gevlucht.

Ramona & Shaira:

Ramona is het zusje van Leon en ze is ook opgesloten in het instituut. Ze ontmoette Shaira waarmee ze

samen met Leon en Chris ontsnapten.

Gustaf & Edgar Benda:

Gustaf is de vader van Leon die ook wordt opgesloten door de GEPO.

Edgar is de broer van Leon die zich verstoopt had wanneer de GEPO langs kwam. Toen hij hoorde van de burens dat zijn familie gevangen werd genomen organiseerde hij een verzet tegen het onrecht in het land.

Samenvatting

Als vier kinderen bijles krijgen van leraar de Rooy komen ineens twee gewapende mannen het lokaal binnen. Al gauw hebben ze in de gaten dat het om een gijzeling gaat. Ze moeten op de grond gaan liggen. Een van de mannen heeft een radio meegenomen waarop de gijzelaars te horen krijgen dat het gaat om gijzelaars van het Internationaal Front voor de bevrijding van Politieke Gevangenen. De mannen proberen door deze actie 60 vluchtelingen in Nederland te houden. Er wordt niet gepraat. Na een paar uur worden de mannen spraakzamer. Ze vertellen waarom ze een gijzeling uitvoeren. Leon vertelt dan wat hij allemaal heeft meegemaakt en waarom hij deze gijzeling samen met David uitvoert. Leon vertelt dat er in zijn land een vreselijke dictatuur heerst. Je had het recht niet om je mening te uiten en als je ook maar iets verkeerd zei over de partij werd je opgepakt. Op een dag wordt zijn vader opgepakt door de GEPO. Leon en zijn zusje Ramona worden naar een instituut gebracht waar de kinderen leren hoe ze zich voor de partij moeten inzetten. De jongens en meisje leven gescheiden. Als Leon naar zijn kamer wordt gebracht gaat hij op bed liggen en begint te huilen. Hij denkt aan zijn vader, broer en aan zijn zusje Ramona. Later komen de andere jongens op zijn kamer en die leert hij langzamerhand steeds beter kennen. Ze zeggen hem dat je absoluut niet kunt ontsnappen. Onder die jongens bevindt zich ook David. Leon denkt voortdurend aan ontsnappen. Leon doet in het begin veel dingen verkeerd en krijgt op zijn kop van kamergenoot Kaspar. Maar een andere kamergenoot Chris neemt het dan voor hem op.

Op een dag moeten ze pleinoefeningen doen en bij die pleinoefeningen wordt het Leon allemaal te veel. Hij zakt in elkaar en wordt wakker op de ziekenafdeling. De jongens op de ziekenafdeling zijn Felix, Bernt en Erwin. Na een dag komt de dokter en die zegt dat Leon de volgende dag wel weer naar zijn kamer kan. De zuster ziet dat dat nog niet kan en verstoopt Leon in het schuurtje. Als hij in bed ligt komt er een meisje naar hun kamer, Shaira. Hij is meteen verliefd op het meisje en vraagt of ze mee wil ontsnappen. Shaira gaat ervoor zorgen dat Ramona ook meegaat. Shaira gaat alles regelen en ze moet een deken over de vensterbank heen hangen zodat Leon kan zien dat alles in orde is. De volgende dag moet Leon naar zijn kamer terug. Hij vertelt zijn plan aan Chris en die besluit om ook mee te ontsnappen. Een paar dagen later ziet hij het deken hangen. Hij slaat een ruit kapot en snijdt zich expres in zijn hand. Chris moet van de bewaker meelopen naar het ziekenzaaltje en verstoopt zich daar. Dezelfde avond ontsnappen Leon, Chris, Ramona en Shaira door het schuurtje. Ze pakken de tang en knippen een gat in het hek. Felix lokt de bewaker weg door weg te rennen. Zo kunnen de vier gemakkelijk uit het gebouw komen. Ze kruipen door het kapotte hek en ontsnappen zo uit het instituut. Als ze in een dorpje aangekomen zijn helpt een vrouw de kinderen aan geld voor de trein, kleding en voedsel. Als ze op het station aankomen wemelt het van de GEPO.

Ze worden meegenomen naar het instituut. Maar onderweg worden ze overvallen. Er wordt op de jeep geschoten en Shaira komt om het leven. Nu blijkt dat Leon's broer Shaira heeft gedood. Hij wist niet dat ze burgers vervoerden. Leon is kwaad maar hij begrijpt de situatie van zijn broer. Met z'n drieën gaan ze met Edgar mee naar huis.

De leerlingen in de klas zitten geboeid te luisteren. Leon vertelt dat hij David drie jaar later tegen is gekomen. David is vrijgekomen uit het instituut. Dan zegt Leon dat de leerlingen willen gaan. De meester geeft door middel van een portofoon door aan de onderhandelaar dat de gijzelaars zich overgeven. De deur gaat open en er komen een paar zwaarbewapende mannen de klas binnen. Ze slaan Leon en David de boeien om. De leerlingen weten niet of ze nou blij of verdrietig moeten zijn.

De auteur

Evert Hartman werd op 12 juli 1937 in Dedemsvaart geboren. Hij groeide op in Kampen. Na zijn studie sociale geografie werd hij leraar aardrijkskunde in Hoogeveen, een beroep dat hij tot 1993 naast zijn schrijverschap heeft uitgeoefend.

Na drie onderhoudende boeken voor volwassenen verscheen in 1979 zijn eerste jeugdboek, Oorlog zonder vrienden. Dit boek en vele volgende werden door plaatselijke kinderjury's frequent bekroond. Waarschijnlijk kon hij zulke populaire boeken schrijven, omdat hij door zijn werk goed wist wat de jeugd interesseerde.

Voor Oorlog zonder vrienden ontving hij de Europese Jeugdboekenprijs 1980 voor actuele literatuur. Bekroond met de Prijs van de Nederlandse Kinderjury werden: Morgen ben ik beter (1987), Niemand houdt mij tegen (1991), De voorspelling (1993) en De vloek van Polyfemos (1994). Hartman overleed in april 1994.

De boeken van Evert Hartman zijn vlot geschreven en staan vol spannende gebeurtenissen. De karakters zijn van verhaalfiguren worden door hun handelingen verduidelijkt. Het thema in al zijn boeken is het bevechten van een geestelijke of persoonlijke vrijheid.

Hartman schreef het liefst over ethische problemen die hij in een overzichtelijke omgeving ensceneerde. In de voorspelling is dat de angst voor de dood bij een eerstejaars student, in Morgen ben ik beter de kostbare gezondheidszorg, in Buitenspel het gevoel een buitenbeentje in de groep te zijn en in Vechten voor overmorgen en Niemand houdt mij tegen de zorg voor het milieu. In de laatste twee boeken trekt hij de maatschappelijke tendensen door naar de toekomst en maakt hij zijn standpunt door overdrijving nog duidelijker.

Kenmerkend voor het schrijverschap van Hartman is dat hij de neiging heeft het afwijkende te expliciteren. Door het perspectief in het Onzichtbare licht bij de jonge hoofdpersoon te leggen komen de paranormale ervaringen van de hoofdpersoon heel overtuigend over. Bovendien maakt hij duidelijk dat de huiver, het onbegrip en de achterklap bij de buitenstaanders voornamelijk door angst worden ingegeven. De laatste drie boeken van Hartman zijn minder moralistisch en maken vooral duidelijk dat hij een meeslepend verteller was.

Eigen mening

Ik vond het een raar verhaal omdat het eigenlijk een verhaal in een verhaal is.
Het was wel een heel spannend verhaal. Ik had het boek in een paar dagen uitgelezen.